

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU,
PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA**

z dnia 2 grudnia 1931 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630) w brzmieniu nadanem jej ustawą z dnia 5 listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 17 grudnia 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 6, poz. 32) ulega następującym zmianom:

1) § 5 rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„W razie zawarcia międzynarodowego porozumienia cukrowniczego w celu uregulowania eksportu cukru i udziału w tem porozumieniu, za zgodą Ministrów: Skarbu, Rolnictwa oraz Przemysłu i Handlu, polskiego przemysłu cukrowniczego, wyznacza się corocznie na czas od 1 października danego roku do 30 września następnego roku kontyngent eksportowy w wysokości nie wyższej od przypadającej polskiemu przemysłowi cukrowniczemu według porozumienia międzynarodowego.

Kontyngent eksportowy rozdziela się pomiędzy czynne cukrownie, należące do takiego międzynarodowego porozumienia cukrowniczego, proporcjonalnie do ich produkcji i to: przed rozpoczęciem okresu, na który kontyngent przypada — prowizorycznie,

a po ukończeniu przez cukrownie produkcji cukru w danej kampanji — ostatecznie.

Na pokrycie kontyngentu eksportowego może służyć cukier zarówno biały, jak surowy I i II rzutu.”

2) Skreśla się w końcowem zdaniu § 16 rozporządzenia słowa: „wyznaczonego jej prowizorycznego pozakontyngentu,” a na ich miejsce wstawia się słowa: „przypadającego jej ze spodziewanej produkcji cukru pozakontyngentowego” oraz dodaje się następujący nowy ustęp:

„W razie wyznaczenia kontyngentu eksportowego wolno cukrowni wywieźć zagranicę w okresie przewidzianym w niniejszym paragrafie na poczet tego kontyngentu 80% cukru wyprodukowanego ponad kontyngenty zasadniczy i zapasowy, lecz nie powyżej 80% przypadającego jej kontyngentu eksportowego. Minister Skarbu może w poszczególnych wypadkach podwyższyć te normy.”

3) § 17 rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Cukier, nie objęty kontyngentem zasadniczym ani zapasowym, może być wypuszczony z cukrowni na rynek wewnętrzny do spożycia jedynie za opłatą podatku spożywczego w wysokości 125 zł od 100 kg i to dopiero po wyczerpaniu przypadającego w danym okresie ogólnego kontyngentu zasadniczego wszystkich cukrowni.”

4) § 20 rozporządzenia skreśla się.

5) § 21 rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Cukrowniom służy prawo wzajemnego odstępowania kontyngentu zasadniczego, zapasowego oraz eksportowego w całości lub w części w czasie od 1 października danego roku do 31 sierpnia następnego roku.”

6) W § 22 ustęp 2 rozporządzenia dodaje się po wyrazach: „czy też zapasowy” wyrazy: „lub eksportowy.”

7) § 23 rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Kontyngent zasadniczy i zapasowy mogą nabywać jedynie cukrownie względnie rafinerje, wyra-

biające cukier biały, i to tylko w granicach posiadanych zapasów cukru, nieobjętego kontyngentem zasadniczym i zapasowym."

8) Ustanowiony w § 25 rozporządzenia wzór księgi kontyngentów cukru Nr. 3 zastępuje się wzorem załączonym do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

Wzór do § 1 p. 8 rozp. Min.: Skarbu, Przem. i Handl. oraz Roln. z dnia 2 grudnia 1931 r. (poz. 85).

(Strona 1).

KSIĘGA KONTYNGENTÓW CUKRU

cukrowni....., znajdującej się w powiecie.....
województwa..... na okres 193..... — 3..... r.

O b j a ś n i e n i a.

1. Księgę kontyngentów cukru prowadzi cukrownia (przedsiębiorstwo)
2. Zapisów w księdze dokonywa się w kwintalach (100 kg). Ilości należy podawać w cukrze białym; dla przeliczenia cukru żółtego przyjmuje się za podstawę stosunek: 100 kg cukru surowego I rzutu = 88 kg, zaś 100 kg cukru surowego II rzutu = 70 kg cukru białego przy obliczeniu prowizorycznym, względnie wynik urzędowej analizy przy obliczeniu ostatecznym (art. 4 ustawy z dnia 22.VII. 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630) Ilości cukru żółtego pozakontyngentowego należy wykazywać w formie ułamka, którego licznik wyraża ilość cukru surowego I lub II rzutu, a mianownik — ilość cukru białego, przypadającego z przeliczenia, np.: 190/I/167 q albo 220/II/154 q. Do podsumowania i regulowania obrachunków przyjmuje się tylko mianownik (ilość cukru białego).
3. Kontyngenty wyznaczone na okres prowizoryczny zapisuje się do rubryk 4, 7 i 14 w pełnych ilościach, natomiast w rubrykach 17 i 19 należy wykazać stosownie do § 16 rozp. wykonawczego z dnia 17.XII. 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 6, poz. 32) lub specjalnego zezwolenia władz skarbowych tylko ilości dozwolone do wywozu.
4. Kontyngenty nabyte zapisuje się do rubr. 5, 8 i 15; o ile kontyngent zasadniczy został nabyty względnie odstąpiony z prawem wykorzystania przed rozdziałem ostatecznym kontyngentów, np. w wysokości 50%, — to dla orientacji wpisuje się nad ilościami skrót: „z. w. 50%”, jeżeli zaś bez prawa wykorzystania w tym okresie — skrót: „b. w.”. W rubrykach 17 — 19 wpisuje się tylko ogólne ilości, jakie przypadają cukrowni do wykorzystania za cały czas od początku okresu, względnie od chwili wyznaczenia ostatecznych kontyngentów. Również za cały czas od początku okresu (1 października) prowadzi się rubryki rozchodowe 26, 29, 34 i 37, stopniowo dodając do sumy rozchodów poprzednich sumę rozchodu bieżącego.
5. W rubrykach 38 — 40 zapisuje się pozostałości przysługujące cukrowni do wykorzystania z różnicy pomiędzy rub. 17 — 19 a 26, 34 i 37.
6. Z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Ustaw ostatecznych kontyngentów: podsumowuje się rubryki przychodowe i rozchodowe z okresu kontyngentów prowizorycznych; zapisuje się ostateczne kontyngenty na przychód w rubr. 4, 7 i 14; wpisuje się wyniki podsumowania rubryk 5, 8, 11, 12 i 15 w tych samych rubrykach na przychód do pozycji ostatecznych kontyngentów (do ostatecznych kontyngentów dodaje się wszystkie nabyte w danym okresie); wpisuje się w rubr. 4 i 10 na przychód ilości kontyngentu zasadniczego oraz cukru pozakontyngentowego, pozostałe cukrowni na 1 października z poprzedniego okresu; ustala się sumy w rubrykach 6, 9, 13 i 16, a z tych ostatnich uskutecznią się wpisy do rubryk 17 — 19; następnie po uwzględnieniu rozchodu wykazanego w rubrykach 26, 34 i 37 wyprowadza się pozostałości w rubrykach 38 — 40.
7. W razie odstąpienia kontyngentu zasadniczego lub zapasowego, zapisuje się ilość odstąpioną na rozchód w rubr. 25 lub 27 i równocześnie zapisuje się na przychód w rubr. 12 taką samą ilość cukru; w razie zaś nabycia kontyngentu zasadniczego lub zapasowego zapisuje się ilość nabytą na przychód w rubr. 5 lub 8 i zarazem zapisuje się na rozchód taką ilość cukru w rubr. 33. W zależności od tych obrotów zapisuje się odpowiednie sumy w rubr. 17 — 19 względnie 38 — 40.
8. W razie przeniesienia kontyngentu zapasowego w całości lub w części do kontyngentu zasadniczego lub w razie jego zwolnienia, należy przeniesioną względnie zwolnioną ilość zapisać na rozchód w rubr. 28 oraz na przychód w rubr. 4 lub 10.
9. Ilości cukru wywiezione zagranicę lub do wolnych składów na poczet kontyngentu eksportowego zapisuje się na rozchód równocześnie do rubryk: 35 i 31 lub 32. O ile kontyngent eksportowy na dany okres nie zostanie wyznaczony, rubryki dotyczące tego kontyngentu pozostają niewypełnione.
10. Podsumowania z przeniesienia i do przeniesienia prowadzi się od początku roku obrachunkowego (od 1 października).
11. W razie przyjęcia cukru pod zastaw na zabezpieczenie kredytu podatku spożywczego od cukru należy zanotować w rubryce 41 ilość i rodzaj cukru wziętego pod zastaw.
12. Dokumenty, na podstawie których dokonano wpisów do księgi kontyngentów cukru, winny być opatrzone numerami odnośnych pozycji przychodu względnie rozchodu, ułożone w porządku chronologicznym spisu i przechowywane w oddzielnej teczce.
13. Organa władz skarbowych sprawdzają wpisy w księdze i odnośne dokumenty, wyniki rewizji zapisuje się przez całą szerokość księgi.
14. Cukrownia (przedsiębiorstwo) obowiązana jest przysyłać Izbie Skarbowej miesięczne odpisy księgi kontyngentów cukru, poświadczone przez Kontrolę Skarbową, najpóźniej do 5 dnia następnego miesiąca po sprawozdawczym.

